

Griffiernr. : 2006/ 3723

Not.nr. : 66.46.102704/99

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 05 DECEMBER 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van vervolging :

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

8438

bediende, geboren te _____ op
 _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

Op het terrein, gelegen te _____, ten
 kadaster gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan
 _____, hiervoor nader geïdentificeerd

een uitbreiding van een garage met berging in metaalplaten in woongebied
 te hebben opgericht

te _____ op een niet nader te bepalen tijdstip tussen 1.1.1999 en
 31.12.1999 (st 10)

thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146- 1°, 147, 149
 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke
 ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06. 1999)

HOGER BEROEUF of 20/12/2006 door
 (b.k.) tegen alle beschikkingen
 of 20/12/2006 door het OH tegen

(b.k.)

Nopens de procedure.

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 07 november 2006 :

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer [], substituut-procureur des Konings ;
- de beklaagde, [], in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door meester advocaat te [] ;

De verjaring van de strafvordering werd rechtsgeldig gestuit op 22 september 2004 door de opdracht door het openbaar ministerie die werd uitgeschreven bij ondertekend kantschrift daterend van voormelde datum (stuk 93 strafdossier).

Nopens de tenlasteleggingen.

3. De beklaagde is eigenaar van een perceel met woning aan de [] te [] dat volgens het gewestplan [] gelegen is een woongebied.

Op 14.06.1999 stelde de verbalisant vast dat op voormeld terrein achteraan de tuin tot tegen de scheidingslijn met de aanpalende percelen een betonnen plateau werd gegoten (8mx4m) en dit zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

4. De beklaagde verklaarde bij haar verhoor dd. 14.06.1999 dat het de bedoeling was om achteraan de tuin een afdak te plaatsen voor houtopslag. Ze vroeg geen vergunning aan omdat ze dacht dat dit niet nodig was. Ze kondigt aan het nodige te zullen ondernemen.

Na verschillende aanmaningen om zich in regel te stellen, werd op vraag van de beklaagde uiteindelijk een aanvraag tot regularisatie ingediend met

ontvangstbewijs op 03.04.2000. Het betrof een aanvraag tot regularisatie van een uitbreiding van de woning en autobergplaats, alsook aanvraag tot bouwen van een tuinberging.

Op 19.03.2001 verleende het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning waarin evenwel een aantal voorwaarden werden opgelegd. Zo dient het betonnen plateau te worden verwijderd tot op 0,5 m van de scheidingslijn en wordt de uitbreiding van de garage met een berging in metaalplaten expliciet uitgesloten en dus niet vergund.

5. Bij een nacontrole op 12.06.2001 blijkt evenwel dat de voorwaarden niet worden nageleefd. Zo werd het betonnen plateau niet uitgebroken zoals opgelegd en werd de garage wel degelijk uitgebreid met een berging in metaalplaten.

Bij een nacontrole op 25.01.2002 blijkt dat het betonnen plateau ondertussen wel werd uitgebroken zoals opgelegd, doch aan de uitbreiding van de garage met een berging in metaalplaten werd niets veranderd, evenmin werd een regularisatie aangevraagd. Ondanks herhaalde aanmaningen op vraag van het openbaar ministerie om zich alsnog in regel te stellen, ondernam de beklagde niets, de berging werd niet verwijderd en evenmin werden stappen ondernomen tot regularisatie.

6. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de uitbreiding van de garage met een berging in metalen platen werd uitgevoerd zonder dat men over een stedenbouwkundige vergunning beschikte.

De rechtbank acht de tenlastelegging in hoofde van de beklagde dan ook bewezen.

Deze feiten zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd

Nopens de strafmaat.

7. Bij de straffoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklagde, zoals onder meer blijkt uit haar strafrechtelijk verleden.

De beklagde heeft doelbewust een inbreuk gepleegd op de stedenbouwkundige verplichtingen ervan uitgaande dat éénmaal de uitbreiding werd aangebracht deze ook wel zou blijven.

De beklagde moet beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kan stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar.

Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagde.

De beklaagde beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden, hetgeen in haar voordeel spreekt.

Een geldboete zoals hierna bepaald, dient haar te worden opgelegd. Gelet onder meer op het gunstig strafrechtelijk verleden van deze beklaagde kan een deel daarvan met uitstel worden verleend. Dit zal haar eveneens ertoe aanzetten zich in de toekomst beter aan de regels te houden.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Geen retroactiviteit van de strengere strafwet : art. 2, 2de lid Sw.

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een (marginale) verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten toegepast worden.

Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in EUR, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het strafwetboek, met de opdecimen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.
(dus dit is : geldboete in frank x 1990 opdecimes : 40.3399)

Nopens de vordering tot herstel.

8. Bij besluit dd. 06.12.2004 vorderde het college van burgemeester en schepenen, onder verbeurte van een (onbenoemde) dwangsom, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door de afbraak van de aangebouwde berging in metaalplaten.

Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom van 125,00 EUR per dag.

9. De vordering is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd.

Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de ruimtelijke ordening..

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Wat betreft de dwangsom.

10. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, AR. 8875 en Cass. 21 september 1993, AR 6277).

De door het openbaar ministerie gevorderde dwangsom van 125,00 EUR per dag, moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld werd om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale toestand ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

* * * * *

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten past het de burgerlijke belangen aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 38, 40, 41, 65, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen
zoals in de tenlastelegging hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het
Wetboek van Strafvordering;
art. 8 en 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

Veroordeelt de beklagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een GELDBOETE van (vijfhonderdhonderd frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) TWEEDUIZEND VIERHONDERDACHTENZEVENTIG KOMMA VIERENNEGENTIG (2.478,94) EUR.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 35 DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklagde, wat betreft (driehonderd frank, verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes, aldus gebracht op zestigduizend frank gedeeld door 40,3399 =) DUIZEND VIERHONDERD ZEVENENTACHTIG KOMMA ZESENDERTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van 21 dagen van de uitgesproken GELDBOETE van TWEEDUIZEND VIERHONDERDACHTENZEVENTIG KOMMA VIERENNEGENTIG EURO, zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **62,38** EUR.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING :

BEVEELT het herstel in de oorspronkelijk toestand overeenkomstig de vordering van het college van burgemeester en schepenen en de stedenbouwkundig inspecteur, meer bepaald door de afbraak van de aangebouwde berging in metaalplaten binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

VEROORDEELT de beklagde tot het betalen aan de herstellende overheden en aan het Openbaar Ministerie van een **DWANGSOM** van 125,00 EUR per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlastelegging.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **05 DECEMBER 2006.**

Aanwezig :

- de heer , alleenrechtsprekend rechter;
- mevrouw , substituut-Procureur des Konings;
- , griffier